

ŞİRİNCE

Şirin Olduğu Kadar Sakince de...

Şirince Selçuk'un tepelerinde, bağlar ve şeftali bahçeleriyle örtülü güzel bir çanağın yamacına kurulmuş, tarihi dokusunu büyük ölçüde koruyan eski bir Rum köyü.

Halkı Rumeli göçmeni: hepsi güler yüzlü ve konuksever. Ev işi şaraplar yapıyorlar; dantel, zeytinyağı, keçi peyniri satıyorlar. Son yıllardaki turizm artışına karşın "köy" atmosferi henüz kaybolmamış. Şirin olduğu kadar, bilhassa geceleri sakince de...

Etrafı tarihi ve hristiyanlık için önemli mekanlarla çevrili, Efes antik kenti, Meryem Ana Manastırı ve St. Paul Kilisesi köye yaklaşık 10 km uzaklıkta. Bunun yanında Kuşadası 28 km uzaklıkta ve Ege'nin en güzel plajlarını içeren Samsun Dağı Milli Parkı otomobille 40 dakika

mesafede (Pamucak ve Kuşadası plajları daha da yakın).

Ancak Şirince'nin kendisi o kadar güzel ki, günlerce hiçbir yere gitmeden köyün tadını çıkarmak mümkün. Köy çevresinde, beton ve dozer yüzü görmemiş güzel yürüyüş rotaları bulunmakta. Doğayla ve doğallıkla iç içe yaşamak isteyenlerin her zaman tercih edecekleri bir yerleşim yeri Şirince.

TARİHÇE

Yüz yıl önce Şirince yaklaşık 5000 nüfuslu önemli bir Rum yerleşimi idi. Yunanistan'ın en önemli yazarlarından biri olan Dido Sotiriou Şirince doğumludur ve "Benden Selam Söyle Anadolu" adlı romanında Şirince'deki mübadele öncesi dönemin yaşantısından ilginç bir kesit sunar.

Köyün kırkınca olan eski adı Rum söyleyişiyle Kırkince şeklini almıştır ve ismi, 1930'larda İzmir valisi Kazım Dirik Paşa emriyle Şirince'ye çevrilmiştir.

1923-24 nüfus mübadelesinde boşaltılan köye, Makedonya'nın

Kavala bölgesinden gelen muhacirler yerleştirilmiştir ve belli bir zaman sonra Cumhuriyet dönemindeki iç göç nedeniyle nüfus azalmıştır. 1950'lere dek 2000 - 3000 nüfuslu bir belediye olan Şirince'de bugün yaklaşık 700 kişi yaşamaktadır. Gidenlerin çoğu Selçuk'a yerleşirken köydeki evlerinin işe yarar kısımlarını söküp götürdükleri için Şirince'nin mimari birikiminin bir kısmı da onlarla birlikte kaybolmuştur. Köyün üst tarafındaki çıplak tepeler 1960 tarihli fotoğraflarda mamur, güzel mahalleler olarak görülmektedir.

Zaman içinde tüm değişimlere ve göçlere karşın Şirince hala bile geleneksel Ege köy mimarisinin güzel örnekleriyle dolu bir yerleşim yeri olması nedeniyle ilgiyi üzerine çekmektedir. Köydeki evlerin çoğu neredeyse 100-150 yıllık Rum evleridir.

Köy, 1986'da, tüm yukarıda belirtilen özellikleri nedeniyle, kentsel Sit ilan edilerek koruma altına alınmıştır. Ancak yanlış bürokratik anlayış nedeniyle, eski evlerin teker teker yıkılıp gitmesine karşı bir önlem alınamamış ve kaçak inşaatların önüne geçilememiştir.

Köyde bulunan iki harap kiliseden Aziz Yoannes Kilisesi, kapısındaki yazıta göre, daha eski bir kilisenin yerine 1805'te yapılmıştır ve yakın dönemde ABD'li bir vakfın yardımlarıyla onarılmıştır. Köy girişindeki Aziz Dimitrios Kilisesi bir dönem cami olarak kullanılmış ve son yıllarda hızla harabeleşmiştir.

Köyün başlıca gelir kaynakla-

rı şeftali, üzüm, şarap ve zeytindir. Ayrıca elma, ceviz, incir ve az miktarda tütün yetiştirilir.

Ev yapımı şarap Şirince'nin eski bir geleneğidir. Üzümün dışında şeftali ve elma şarapları da yapılmaktadır. Köydeki 15 kadar lokanta, gözleme bahçesi ve şaraphanede köy şarapları tadılabilir. Artemis Restoran ve Şarapevi Şirince'nin Rumlardan kalan tarihi okul binasında, güzel dekore edilmiş, şık bir tesistir. Şevketibostan, arapsacı gibi yöresel yemekleri ünlü olan lokanta aynı zamanda, bitişikteki mahzenlerde üretilen köy şaraplarının satış yeri olarak hizmet vermektedir.

Ulaşım

Şirince'ye Selçuk içinden doğu (dağ) yönüne sapan 8 kilometrelik bir asfalt yoldan ulaşılır. Selçuk garajından köye her saat başı dolmuş vardır. Otomobille gelirken ise, İzmir-Aydın otoyolu Selçuk çıkışından 12 km sonra, Selçuk kent girişinde sola sapsak gerekir.

